

השגחה פרטית

דברי
התעוררות
וחיזוק
וסיפורי
השגחה
מופלאים
המתרחשים
בימינו
מתוך
"קו השגחה
פרטית"

פרשיות יחיי - שמות תשפ"ו • עלון מס' 179

השגחה שבועית

מה סוד החייון התמידי?

יהודי שיתף אותי: החיזוק הכי גדול שממנו שאבתי כוח בכל תהלוכות חיי, הגיע לי מהסיפור ששמעתי על רבי מנדל פטרפס. רבי מנדל ישב עשר שנים בכלא בסיביר, על 'עבירות' של הפצת יהדות. הוא נכלא יחד עם גויים מכל הסוגים, כשכל אחד מדוכא ומסוגר בעצבונו. אחד יחיד ומיוחד ישב שם תמיד עם חייו על הפנים - רבי מנדל. באחת הפעמים שהגויים בילו את זמנם, פנה פתאום אחד מהקבוצה לרבי מנדל ואמר לו: "יהודי, נראה לי שלפני שהגעת לכאן היית הומלס חסר בית". "למה אתה חושב כך?" שאל אותו רבי מנדל. אמר לו הגוי: "היחיד שגראה מרוצה מהמצב כאן זה אתה. לכן הגעתי למסקנה שבטוח טוב לך כאן יותר מהמקום שבו היית קודם. פעם היית חסר בית, וכיום יש לך מיטה ואוכל, ולכן אתה מרוצה". אמר לו רבי מנדל: "טעות חמורה בידך. ברוך ה' יש לי משפחה וילדים, יש לי מעמד מכובד בקהילה, וגם כסף לא היה חסר לי". הגוי לא הרפה, "אם כן תסביר לי, איך אתה מסתובב כל הזמן עם חיוך על הפנים?" פנה רבי מנדל לעבר כל אחד מהקבוצה ושאל, מה היתה הפרנסה שלו, וכל אחד בתורו ענה, אחד קבלן, השני מתווך, חברו מנהל בנק, והיושב לצידו מהנדס. שוב עשה סיבוב שני וחזק, מה היו התוכניות של כל אחד לעתיד, וכל אחד ענה בתורו. הקבלן רצה לבנות את הרחוב הראשי של עיר הבירה מוסקבה, המתווך כבר היה במגעים עם כמה מעשירי רוסיה על עסקה של מיליוני רובלים, מנהל הבנק תכנן לפתוח עוד 20 סניפים בכל רחבי המדינה, המהנדס כבר חלם לקבל את עבודת ההנדסה של בנין ממשלתי הענק. אמר להם רבי מנדל, "כאן טמון הסוד. לכולם היו תוכניות, וכשהגיע המרכבה השחורה לקחת אתכם, הכל התנפץ לכם בפנים. אני יהודי, ואני מאמין בתוכנית האלוהית שהקב"ה מייעד לכל יהודי, ובדיוק לפי התוכנית הזאת מתנהלים החיים של האדם. לי לא התנפצה שום תוכנית, המקום שאני נמצא בו כעת הוא ממש חלק מתוכנית חיי. וכשהתוכנית המדויקת יוצאת לפועל, אזי אני שמח ומרוצה בלי גבול". זה סוד החייון התמידי של רבי מנדל, זה הסוד של החייון של כל יהודי. חיוך של מי שידע שהוא חי בדיוק לפי התוכנית האלוהית.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

נכון לעכשיו

ירא וחרד ממה שיהיה שם. לפחד - אפשר בלי סוף. בית החרושת של השמועות מייצר כל הזמן איומים ותסריטים בכל התחומים: בפרנסה וכלכלה, בבריאות, בענייני מלחמה ושלום ובכל מה שנמצא תחת השמש. אך, בשביל מה צריך להיכנס לכל החרדות האלה? איזה דבר טוב זה עושה לאדם? מה תועיל לו הדאגה, המכלה מגפש עד בשר? כל כך חבל לבזבז את ההווה על דאגות העתיד. וכי יש לנו מושג מה הולך להיות? "אל תצר צרת מחור, כי לא תדע מה ילד יום" - אפשר לקרוא את זה גם: 'מה ילד יום'. יושב לו יהודי ובוכה על מצבו הכלכלי הדחוק: אמנם כך, יש לו מה לאכול, אבל איך הוא יחתן את הילדים? והוא לא יודע שהיום כבר ילד - בלשון עבר, שהישועה כבר נמצאת בעולם והיא בדרך אליו, שהקב"ה מנהל בעבורו תהליך שבסופו יגיע אליו מספיק כסף כדי לחתן ולתת. ובעוד אדם אחר בוכה על ענייני הבריאות, התרופה כבר נמצאת בשלבי פיתוח מתקדמים. גם הצעת השידוך כבר מתקדמת. איננו צריכים לתת עצות לריבוננו של עולם, הוא יודע טוב מאיתנו איך לנהל את עולמו ואיך לשלוח את ישועתו. לנו נותר רק לשמוח ולבטוח. הזמן הוא הדבר הכי יקר שיש לנו בעולם. כי הזמן הוא חיים, והחיים הם הדבר אשר "כל אשר לאיש ייתן בעד נפשו". לא מומלץ להחליף את ההווה בעתיד, חבל מאוד להחמיץ את השעה. כך אומר שלמה המלך (קהלת ח, טו) "ושִׁיבְחָתִי אֲנִי אֶת הַשִּׁמְחָה", ומפרש רש"י כי החיים הטובים הם השמחה, דהיינו: "שיהא שמח בחלקו ועוסק בפקודים ישרים משמחי לב". זו הדרך הנכונה לחיות את ההווה - לשמוח במתנות שמיים ולהודות על הטובות, וגם כאשר מיידים ומצפים לישועה, לזכור כי הרגע הנתון שבורא העולם זימן עבורי - הוא הטוב ביותר, נכון לעכשיו. ישנונה להכיר בחסדיו וטובותיו המרובים ולשמוח בחלקנו תמיד, אמן.

(מתוך שיעור 4-243 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישיר 02-3011904.)

בקשו רחמים מרובים
עבור האברך ר' יצחק בן בִּשָּׁא {קלצקין} הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים: 077-4822963

שלוש ידידים יש לו לאדם: חבר אחד מוכר וידוע, זכור לו היטב, ועצם זה שמכירים אותו זו כבר מעלה גדולה. החבר הזה מהעבר הפך להיות חלק ממנו, והוא משפיע על המהלכים שלו כיום. את הידיד השני הוא עדיין לא פגש, והוא זר ומנוכר, לא נודע, עולם ונסתר. והשלישי, ה... השלישי זהו החבר הכי טוב, הכי קרוב, הכי זמין. ממש ברגע זה האדם פוגש בו, לאחר שכל כך חיכה לו ונכסף לראותו. וכבר... הוא נגזר ואיננו. אחד מחכמי ספרד המשיל את משל הידידים הזה על הזמנים. הראשון המוכר זהו העבר; השני הזר זהו העתיד; והשלישי - הקרוב והנמצא - זהו ההווה. ההווה הוא נקודת הזמן היחידה מבין כל הזמנים, שיש לנו בחירה האם לנצל אותה, כי מה שהיה - כבר היה וחלף, ומה שיהיה - עדיין לא בא לעולם. מה שקורה עכשיו, זהו הרגע שיוצר את מארג החיים שלנו. כדי לנצל את הרגע היקר של ההווה באופן הכי טוב ששייך, יש לנו עצה טובה: לשמוח. לשמוח שמחה אמיתית בזכות לחיות ולעשות את רצון הבורא, בזכות להיות כאן בעולם ולחוש במהות הברכה "שהחינו וקיימנו... לזמן הזה" - 'זה' שאפשר להראות עליו באצבע ולומר: זה היום עשה ה'! היום שאני חי היום, ההווה שיש בו הכוח לנצל את החיים, ולהפוך אותם לנצח. לנצל את ההווה ולחיות אותו, זו עבודה שדורשת השקעה. רק מי שהשקיע במידת הבטחון יכול לעבור בשלווה את הרגע הזה. בסוף הפרק החמישי מביא רבינו את דברי שלמה המלך שבהם עסקנו בגיליון הקודם: "אל תתהלל ביום מחור". אל תחשוב שמחר יהיה טוב יותר, כגון שיגיע אליך כסף רב, ותשמח על דבר שלא בא לעולם. תחשוב על השמחה שיש לך עכשיו, תמצא את הטוב שבחייך עתה, תחוה את הרגע הזה, החולף, שלא ישוב עוד.

גם את ההיפך מביא שם רבינו: "אל תצר צרת מחור, כי לא תדע מה ילד יום" (סנהדרין ק'). כרגע יש לך כל מה שאתה צריך, רק מה? - יש איזה תאריך של פירעון שבו סכום מסוים צריך לצאת מהחשבון, או במקרה הפחות נעים: יש מישהו שהזמין אותך למשפט, ואתה

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 03-80-844-28

מדרום אפריקה 271-0157-9256 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

צינור של שפע

כבר חמש עשרה שנים אני גר באותה הדירה, תודה לאל. זאת דירה שכורה, אין לי דירה משלי, אבל אני מעדיף להסתכל על חצי הכוס המלאה, ולהודות על כך שמאז שנכנסתי לדירה אני פשוט שם, בלי שיזיזו אותי לרחוב אחר או אפילו לקומה אחרת. ביום אחד בהיר, אחד השכנים הרגיש את שכנו שהוא גם שכני. השכן המשותף התרגז על כך שחיברו צינור לקו המים שלו. אף אחד לא ידע מי הניח את הצינור במקום רגיש שכזה, על קו המים - שהוא בעצם קו האש. ברגע שהתגלה הדבר פרצה לה להבה של הר געש. על מי? - עליי.

השכן שנגעו בקו המים שלו היה בטוח שאני אשם במעל. זה היה לו כל כך ברור, שהוא לא טרח לברר או לשאול האם באמת אני עשיתי זאת. הוא ניגש אליי ופרץ מיד בצעקות על חוסר התחשבותי ועל האנוכיות שלי, על כך שאין לי מושג מה אני עושה, למה אני גורם, וכמה תקלות, בעיות והפסדים עלולים לקרות על ידי החיבור של הצינור.

לא הייתי צריך להאזין לכל ההסברים שלו, כדי להבין עד כמה זה חמור. הספיק לי לשמוע את הטון שבו הוא דיבר. התפרצות שכזאת מהווה תקלה חמורה בפני עצמה, והיא עלולה לערער את כל השלום שבבניין.

לא רציתי לשתף פעולה עם הר הגעש הזה, ולא הצלחתי להשחיל אפילו פעם אחת את העובדה הפשוטה שלא אני חיברתי את הצינור. אז שתקתי ולא אמרתי מילה. והיה לי מה להגיד. מי שמכיר אותי יודע שכשיש לי מה לומר, אני אומר אותו. אבל, הפעם הבנתי שלא שייך להשחיל הברה אחת בלי שתגרור אחריה פיצוץ נוסף.

אז שתקתי. השכנים היו עדים לבלייל הצעקות שנחת עליי. הם ראו אותי עומד חסר אונים, וכנראה הבינו שהשכן צודק. הנה, אין לי מה לענות. אבל אני ידעתי את האמת, האמת היותר עמוקה - שעכשיו הזמן לשתוק, והביזיונות - יהיו לכפרה.

כעבור כמה ימים ניגש אליי בהתנצלות גדולה השכן שחיבר את הצינור. אבל, באותו רגע שבו צעק עליי השכן, לא ידעתי שעוד אקבל התנצלות על הברשות שנגרמות לי כעת בעטיו. באותו רגע גם לא ידעתי שהשכן שכעס עליי עוד יבקש מחילה על הצעקות, אם כי ימשיך לדבוק בגרסה שאני הוא זה שעשה את הפשע.

באותו רגע לא היה לי שום חשבון, מלבד מאמר חז"ל על הזכות הגדולה להיות מהנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים.

האירוע הסתיים. חלפה רק רבע שעה, ואני מקבל טלפון ממשרד עורכי דין: "מחכה לך סכום של שלושה מיליון ושש מאות אלף ש"ח. אתה צריך לבוא לחתום ולקבל הרשאה להוציא את הכסף מהבנק".

"מה??? אתם מתכוונים אליי??? בטוח??? כנראה זו טעות..."

"זו לא טעות", עונים לי מהמשרד, "זו המציאות. אנחנו שמחים בשמחתך. סבתא שלך דאגה לך, תגיד תודה".

סבתא שלי! לא ידעתי שהיה לה כל כך הרבה כסף. בתקופה האחרונה לחייה, במשך כמה שנים הייתי נוסע אליה מדי שבוע, מבקר אותה ומתעניין בשלומה. הדודים שלי גרים הרחק, ובמשך תקופות ארוכות הייתי בן המשפחה היחיד שהיא ראתה פנים אל פנים.

במשך כל השנים ההן לא חשבתי לרגע על הירושה. הייתה לי מטרה פשוטה ויקרה: לקיים מצוות כיבוד הורים. כשראיתי כמה אור ושמחה אני מביא בביקורים שלי, קיבלתי את הכוח להמשיך ולהתמיד בכך. והנה, הפתעה שכזו!

כשהתעשתי, הבנתי שהעניין אינו כה פשוט: מי אמר שאני יכול לקחת את הכסף? אולי זה על חשבון דודים שמגיע להם חלק בירושה? אולי זה חלק גדול מדי ביחס למה שמקבלים האחים שלי, שגם הם נכדים של סבתא?

התקשרתי לאבי ושאלתי אותו את כל השאלות.

"אכן כן!" אישר אבא בשמחה. "לסבתא הייתה הכרת הטוב עצומה אליך. היא אהבה אותך מאוד, ושמחה כל כך בביקורים שלך. אתה זכרת אותה בזמן שאחרים שכחו, ולכן היא ביקשה לזכור אותך בבוא היום".

"ומה עם כולם?" שאלתי. "הכסף הזה הוא לא על חשבון הירושים האחרים?"

"זה לא על חשבון אף אחד", הדגיש אבא. "כל אחד קיבל את החלק שלו, וזה החלק שלך".

אחרי חמש עשרה שנות שכירות, בבת אחת קיבלתי סכום שבו יכולתי לקנות לנו דירה נאה ומרווחת, ועוד נשאר עודף לשאר צרכינו.

שני סיפורים סיפרתי כאן. לכאורה אלו שני סיפורים נפרדים, אבל - התזמון! התזמון!

מחיר העלייה

פרסמתי בכל המקומות האפשריים שאני מעוניין למכור את הרכב שלי, וחייכתי לטלפונים בעניין. זה היה לי דחוף ממש, ומדי כמה שעות בדקתי את רשימת השיחות, כדי לראות אולי בכל זאת, ברגע בלתי ידוע שבו לא יכולתי לענות, עלה בדעת מישהו להתקשר.

באחד מימי שני, אחרי תפילת שחרית שאותה התפללתי במניין הראשון, ראיתי שבמניין השני מתכוננים לקריאת התורה. חשבתי לעצמי שזה דווקא רעיון טוב, לקנות עלייה לתורה, וניגשתי להציע את עצמי לגבאי.

הוא הסכים, ואני יצאתי לכיוון הברזים, ליטול ידיים כהכנה לזכות הגדולה - לעלות לתורה.

באותם רגעים רטט הטלפון. הרמתי. על הקו אדם שרוצה לקנות את הרכב, סוף סוף! הוא מוכן לשלם שלוששים ושניים אלף ש"ח, ואף לתת לי ששת אלפים מתוכם במזומן, הרגע!

אבל הרגע אני לא יכול להמשיך ולדבר אף לא מילה אחת, כי בעוד רגע הגבאי קורא לי, ואני צריך לחזור לבית המדרש. "תסלח לי, אני חייב להפסיק את השיחה כי יש לי פה עלייה לתורה, נדבר".

הוא המשיך לומר משהו שהיה נשמע נעלב וכועס גם יחד, אבל אני כבר נכנסתי להיכל ועליתי לבימה.

אחרי שיצאתי מבית הכנסת החזרתי את הטלפון למצבו הרגיל, המצלצל, והוא צלצל מיד. קיוויתי שהמתקשר הוא אותו אחד שדיבר איתי קודם לכן, אך לא. זה היה מספר אחר, ומעבר לקו היו קול אחר וגם... מחיר אחר. המתקשר הציע לקנות את הרכב בשלושים ושמונה אלף ש"ח - ששת אלפים שקלים יותר מההצעה הקודמת.

שוחחנו עוד קצת, העברנו פרטים נחוצים, וסגרנו. והנה שוב מצלצל הטלפון. יום יפה היום. "זהו? גמרת?" שאל אותו אדם, "התורה חשובה לך יותר מכסף, נכון?" "נכון", עניתי.

"אז אתה רוצה למכור לי את האוטו?"

"כבר מכרתי אותו", עניתי לו.

הוא לא האמין, ושאל שוב. גם הוא יודע שלמכור מכונית זה לא כמו למכור חלב, ושזה ממש מוזר שהגיעו אליי שתי פניות בזו אחר זו.

אינני יודע חשבונות שמיים, אך המחשבה שלי היא שיש קשר בין השמירה שלי על כבוד התורה, למכירה המוצלחת.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 305.)

יהודים

שלקחו על עצמם שותפות בהפצת האמונה בעולם מעידים על ישועות בכל תחומי החיים.

הסיפור הבא

יכול להיות שלך! התקשר עכשיו:

02-30-11-5-11

מפיצים אמונה ורואים ישועות

שבועה חודשים הפכו לשלוש שעות במשך תקופה ארוכה נאלצנו להתמתן שיגעון תורנו אצל רופא מומחה, זמן ההמתנה הממוצע אצל אותו רופא הוא כשבעה חודשים. למרות המאמצים הכבירים שעשינו כדי להקדים את המועד, נתקלנו במבוי סתום, בעוד הילד ממשיך לסבול ולהמתין למענה הרפואי. החלטנו להרים תרומה למפעלם החשוב. לא חלפו מספר שעות, וקיבלנו שיחת טלפון מפתיעה ממזכירות המרפאה: התפנה תור מיידי, והם שואלים האם נוכל להגיע תוך שלוש שעות. כמובן שקפצנו על ההזדמנות, והגענו למרפאה. היה מדהים לראות כיצד התרומה גררה בעקבותיה ישועה כה מהירה.

שכונה שלמה נתרמה לזכות

מאיר בן אסתר הינדא לכל הישועות סתן נועה בת רבקה לכל הישועות רבקה בת חנה לכל הישועות יצחק בן רינה לזיווג הגון אלחנן בן רינה לזיווג הגון

לזכות התורם ומשפחתו שיזכו לאמונת המלך והלב ולהתחזק יותר ויותר בבטחון ב'ד' יתברך

פיטורין זו רק התחלה

כשקרב משפחתי החליט לחפש מקור פרנסה, לא הייתה לו כל הכשרה מקצועית. הוא אברך תלמיד חכם, ובדיוק בתקופה הקודמת להחלטתו זו, למדו בכולל הלכות שחיטה. קרוב משפחתי, שלמד בשקידה רבה, הגיע למסקנה שיתכן שהעיסוק בשחיטה מתאים לו.

הוא לא למד כדי לשחוט: הוא למד כדי ללמוד, אבל למד ברצינות, ומשם המשיך ללימודים למעשה. כיוון שידעי דבר אמרו לו ששחיטת עופות קלה יותר משחיטת בהמות, הוא התמקצע בתחום העופות, ותוך זמן לא ארוך, התקבל לעבודה במשחטה.

אחרי תקופה של עבודה במשחטה נקלע המקום לקשיים כלכליים. היקף העבודה הצטמצם, וחלק גדול מהעובדים פוטרו. את קרוב משפחתי השאירו על כנו, אולם הכול ידעו ששום דבר לא בטוח, והמפעל עומד על כרעי תרנגולת.

באחד מאותם ימים של אי ודאות, ניגש אליו אחד העובדים הוותיקים ואמר לו כך: "אתה צעיר ומוכשר, ואני בטוח שתצליח בכל מקום; ואילו אני כבר מבוגר. כאן מכירים אותי, אבל ברגע שיפטר אותי, לא יהיה לי לאן ללכת. אין לי כוח להתחיל מחדש. לכן אני רוצה לבקש ממך משהו".

הוא כבר הבין מהי הבקשה, ואכן העובד הוותיק המשיך כצפוי: "מה דעתך שכשיגישו לי הודעת פיטורין, תיגש ותגיד שאתה מוכן להתפטר במקומי?..."

זו הייתה בקשה נועזת, שהציבה את קרוב משפחתי בפני ניסיון לא פשוט. לאף אחד לא קל לפלס דרך בעולם העבודה. הנה הוא נמצא במפעל שבו מכירים בנחיצותו, והוא אף מקבל מחמאה מיוחדת בעצם זה, שכאשר מפטרים את האחרים - עליו לא מוותרים; ועכשיו מבקשים ממנו לעזוב לטובת עובד אחר...

הוא הידיין רבות עם עצמו, ובסופו של דבר החליט לוותר. ואכן בזמן אמת, בשעה שביקשו לפטר את רעהו הוותיק ממנו, הוא ניגש להנהלה בבקשה להתפטר במקומו, ועזב את המפעל לתמיד.

כעת, בהיותו מחוסר עבודה, חשב שיש לו הזדמנות לנצל את הזמן עד שימצא עבודה חדשה, ולהתמקצע בשחיטת בהמות. הוא למד את המלאכה היטב, והתקבל לעבודה במשחטה של בקר.

כאן הוא זכה לסיעתא דשמיא מיוחדת, ועד מהרה נעשה מבוקש מאוד כבודק סכנים וכמנקר. היום הוא ממלא את התפקיד של ראש השוחטים באחת ממערכות הכשרות הגדולות בעולם.

כששאלו אותו פעם איך הגיע לכך, הוא אמר שהוא מרגיש שהסיעתא דשמיא הגדולה שמלווה אותו היא בזכות הוויתור לעובד הוותיק, אי אז, במפעל העופות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 304.)

המדהים, שאחרי רבע שעה מאז ספגתי ביזיונות שאני לא מאחל לאף אחד, ושתקתי - קיבלתי דירה. זה דבר שאי אפשר להתעלם ממנו. הקב"ה סידר את זה כך, כדי שאראה בחוש כי זכות השתיקה גדולה לאין שיעור. וביננו, היא שווה הרבה יותר משלושה מיליון וחצי ועוד מאה אלף.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 303.)

בזכות קבלה טובה

מספר יהודי מחיפה:

רק עכשיו היה יום כיפור, והקבלה הטובה והטרייה שלי עודנה מיושמת במלוא הרעננות וההתחדשות: לומר קריאת שמע שעל המיטה במלבוש עליון, בכובע, ומתוך סידור.

בעוד שלחלק הראשון של הקבלה כבר הייתי רגיל, החלק של הסידור היה לי חדש. כאן נדרשה ממני מידה רבה של התגברות. הנוסח של קריאת שמע שעל המיטה אינו מופיע בכל הסידורים: סידורים רבים לשבת קודש אינם מכילים את החלק הזה, והמחזורים - ודאי שלא. כשאנחנו מדברים על תקופה של חגים, שבה יש יותר ימים של שבת ויום טוב מאשר ימי חול, מתברר שלקראת קריאת שמע מתוך סידור זו משימה שדורשת עוד כמה דקות טובות של חיפוש ודפדוף.

בחול המועד סוכות פניתי לישון בסוכה שבנויה למטה בחצר. לבשתי קפוטת ושטריימל כמנהגנו, וביקשתי לקרוא קריאת שמע בסוכה. רק כשהגעתי למטה נזכרתי שאין לי סידור. אין לי מתוך מה לקרוא את המילים, והרי קיבלתי על עצמי קבלה!

כבר לא הייתי רענן כל כך, והמדרגות אל הבית נראו לי כהר. אך, למרות הכבדות והעייפות העפלתי הביתה, שלפתי סידור מארון הספרים, וקראתי קריאת שמע.

כיוון שכבר הייתי בבית, הנחתי את השטריימל בקופסה המיוחדת לו, וירדתי חזרה לסוכה, לישון בה.

עם שחר העירו אותי טיפות גדולות של גשם. גשם חזק ושוטף חדר דרך הסכך, והכול התמלא מים.

השטריימל היקר, שכמעט נח לצידו אתמול בלילה, לא היה שם. ואילו הוא היה מתמלא במים... אני מעדיף לא לתאר לעצמי איך הוא היה נראה, ואיך הייתי מתמודד עם נזק שכזה.

אבל בחסדי ה' הוא נשאר בבית, בזכות העמידה בקבלה הטובה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 306.)

בן לילה

מספר יהודי מבני ברק:

אני אחד מתוך משפחה שמונה כמה וכמה בנים. אחים אנחנו, קשורים זה לזה ועוזרים זה לזה ככל יכולתנו. מי שאמר כי אין צוות מוצלח יותר ממשפחה מלוכדת, התכוון אלינו. אנחנו משתתפים זה אצל זה בשמחות, וגם בחלקים הפחות משמחים של החיים.

העובדה שיש מאחוריי גב חזק של משפחה חמה ותומכת, נותנת הרבה כוח. כאשר אני יודע, שאם רק ארצה ואשתף את אחיי, הם יטו שכם וכתף ויושיטו יד לעזרה - זה משנה את כל ההתמודדות עם חיי היום-יום, גם אם אני מחליט לא לשתף אותם. בזמן האחרון התגלה כי אחד מבני המשפחה זקוק לסכום גדול מאוד, ובדחיפות רבה. לא היו אלו מותרות, זה היה צורך אמיתי, ואנחנו טיכסנו עצה איך לעזור. הלב חם באמת, אבל האפשרויות הכלכליות לא משהו.

ערכנו בינינו שיחת ועידה, וכל אחד העלה רעיון. בכל הרעיונות היה ממד של מסירות ואכפתיות, כשכל אחד מוכן להתאמץ ולעשות מעבר לפעילותו השגרתית. בסופו של דבר הוחלט שכל אחד יביא ארבעת אלפים שקלים. בעבר היו קוראים לזה 'אלף דולר', אבל היום רווחי יותר לקרוא את הסכום בשקלים...

מניין נביא את הכסף? לאף אחד לא היה מושג. בעיני רוחי כבר ראיתי את עצמי מתקשר לכמה אנשים שאני מכיר, עובר מאחד לשני בבית הכנסת, ועוד כמה סיטואציות כאלה, שבשבילן צריך הרבה אומץ, מאמץ ואמונה.

אבל, אף אחד מהאחים לא עשה חשבונות של נעימות ושל נוחות. קיבלנו עלינו לעזור, והתפללנו שה' יהיה בעזרנו.

למחרת אני מקבל טלפון מאבא שלי, והוא מספר לי שסבתא רבתא שלי קיבלה סכום גדול במיוחד, והיא רוצה לחלק ממנו לנכדים.

וכמה יקבל כל אחד מאיתנו? - ארבעת אלפים שקלים!!!

בן לילה התקבל הסכום במלואו.

היה מרגש כל כך לראות, שהקב"ה רוצה את הלב. אנחנו הבענו רצון אמיתי לעזור, והקב"ה שלח את ישועתו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 307.)

קח שותפות קבועה בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם ותזכה גם אתה לראות ישועות בכל העניינים.

התקשרו עכשיו למוקד הישועות: 02-30-11-5-11

בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

משלוח בדואר
לת.ד. 5475 ירושלים

או בהעברה לבנק לאומי
10) - טניף 902 חשבון 57390056
ע"ש השגחה פרטית אמונה ובטחון ע"ר

מפיצים
אמונה
ומחיים
נפשות

ברצוני להודות לכם מקרב לב על מפעלכם הכביר. מאז שנחשפתי לקו השגחה פרטית השתנתה נקודת המבט שלי, והחיים הפכו לרגועים ושלווים בהרבה, מלאים באמונה ובטחון. תודה מיוחדת על ההשקעה המרובה בתכנים, המוגשים בצורה איכותית, מרתקת ונעימה - הן בקו, הן בעלון והן במגזין. יישר כוח!

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

הנדיבות היא עצמה ברכה

וכל מבין דרכי התורה ומשיג לדעת אפילו מעט בחין ערכה ידע בבירור, כי המפזר ממנו אל הצריכים "נוסף עוד, וחושף מִיֶּשֶׁר אֶךְ לְמַחְסוֹר" (משלי יא, כד), כי ה' ידין את האדם לפי מעשיו, ויעניקהו מברכתו כפי התקרבו אליה, ומידת הכילות מחיצה של ברזל בינו ובין הברכה, והנדיבות חלק מחלקי הברכה, ונמצא המתנהג בה שהוא בתוכה.

(ספר החינוך מצוה תפ)

דרכה של תורה

כי כן דרכה של תורה שרפאותיה הפכיים, 'מה יעשה אדם ויחיה ימית עצמו' (תמיד לב), ואחז"ל (עירובין נד.) 'ישו בראשו יעסוק בתורה', ומהידוע כי לפי הטבע הוא מזיק למחוש הראש, ובכמו זה פירוש המשנה (אבות פ"ה מכ"ב) 'הפוך בה והפוך בה דכולה בה, ובה תחיי וסיב ובלה בה', פירוש, שינהג בה מנהג ההפכים כנ"ל, 'ובה תחיי' - ראיית העין, היפך המוחש כי הוא מזיק לראיית העין, על כן אמר כי לא כן הוא, אדרבא 'בה תחיי', כמו שמצינו במשה רבינו ע"ה (דברים לד, ז) 'לא כהתה עינו', 'יסיב ובלה בה' - ולא תחוש למות קודם זמןך ח"ו מרוב חולשא ותושייה. ואמרתי מעניין פעולת ההפכיות של תורה הוא 'הרואה שמזונותיו מצומצמין ירבה בצדקה', וזהו פירוש המשנה (שבת קיא.) 'החושש בשיניו, פירוש, שפרנסתו קשה עליו (עי' יעלם מנאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלנו. (עריפות תימן) למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל 020301300@gmail.com | בפקס 02-6599189

נדה סה.), 'לא יגמע בהן את החומץ' - לאכול הגזל הנקרא 'חומץ', 'מכך מעוול וחומץ' (תהלים עא, ד), אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא, פירוש, יעשה את שלו לישא וליתן באמונה, ואם יושיעו השי"ת - יושיעהו, ומה לו ולתחבולות. ומסיק השי"ס 'לא יגמע ויפלוט' - זהו גמיעות הגזילות שהיא פליטה באמת, דכתיב (איוב כ, טו) 'חיל בלע ויקאנו', אבל מגמע ובלוע, היינו, צדקה שאוצר לעצמו במקום שאין יד בן אדם שולטת שם (כדאיתא ב"ב יא.), לכן היא בליעה באמת.

(חתם סופר)

מורה על בטחון

הנה בראות האדם שנכסיו מתמוטטין, העצה הנכונה שיעשה מהן צדקה. ביאור הדבר: כשמפזר מעותיו בנדיבת לב, נמצא מראה בפועל שאינו שם בטחונו במעותיו, ואדרבה שם בטחונו בהשי"ת. וכשהוא מתדבק בו ית"ש, אזי מתדבק ומתקשר בו ית"ש כול עשיותיו, ורכושו הוא באין סוף, ומכוח זה שורה הברכה, ובכל אשר יפנה יצליח, ויתרבה נכסיו עד מאוד. ומשום הכי צדקו בדבריהם שאמרו 'יעשה מהן צדקה'.

(קדושת לוי, פירוש אגדות)

נקודה מתוך שיעורי המופלא של הרח"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד הבטחון מביא את הישועה

זכיוון שהטילוהו ליאור, עמד אביה וטפחה על ראשה, אמר לה: בתי היכן נבואתך? - שמרים נתנבאה 'עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל'. אך למרים היה בטחון חזק, והיא לא התייאשה מהישועה. היא הלכה רק לראות 'מה יעשה לוי', כלומר, רצתה לראות באיזה אופן הוא יינצל. בטחון זה, הוא אשר הביא את הישועה, שבת פרעה בעצמה הגיעה לשמור עליו, ובזכות בטחונו החזק זכו ישראל להיגאל על ידי משה. סיפור זה הוא לימוד לכולנו: השי"ת מנסה אותנו בניסיונות קשים עד למאוד. אם נעמוד בניסיונות, ובכל מצב לא נתייאש אלא אדרבה - נתחזק בבטחון, על ידי כך נזכה לראות בישועה.

בפרשת שמות אנו לומדים על הצלתו של משה רבינו מגזירת פרעה להשליך את כל הבנים הנולדים ליאור. את משה מכניסים לחיבה, ואת התיבה מניחים על שפת היאור. אחותו מרים מתייצבת מרחוק - 'ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו'. במסכת סוטה (ט:) למדנו שבשכר זה זכתה מרים שכלל ישראל המתינו לה כשנצטרעה. והקשה רבינו ר' גרשון ליבמן זצ"ל (עיין ספר דגל המוסר - ירושלים תשס"ד): איזה גדלות יש בכך שהמתנהג לראות מה יהיה עם אחיה הקטן, שנמצא בתיבה בתוך היאור? והרי כל אחד היה עושה כך! ותירץ, שאפילו עמרם, שהיה גדול הדור, היה מיואש במצב הזה, כמסופר במסכת סוטה (יג.):

הארה פרטית מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

יעלם מנאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלנו. (עריפות תימן) למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל 020301300@gmail.com | בפקס 02-6599189

שיעורי הרח"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 > 2 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש אנגלית לקבלת העלון במייל 020301300@GMAIL

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

העלון המיוחד והאהוב יוצא לדור חדשה

< פרטים בגליון הבא >

חכמת העלון הוא, לקרב את האדם לבוא עולם. חלילה שהוא יקרה זה שיפריע להתפלה ולשמע קריאת התורה.